

на на растенията. И човѣкъ, и животно, една и същата храна въ единъ видъ ѣдатъ, а въ други — не щатъ; напримѣръ барабойтъ, ако е той суравъ, то даже и гладното добиче на-да-ли ще го яде, а когато е сваренъ, то отъ него става доста вкусна и питателна храна. Или напримѣръ ржжаната слама: кравата я ѣде само когато е твърде гладна и когато нѣма друго що да ѣде; а нарѣжи ти тая слама понадребно, поцари я съ врѣла вода и тури й малко солъ, па вижъ не ще ли и ситото добиче да я ѣде. Ето защо когато въ земята има сичко, щото е потрѣбно за растението, но само не въ такавъ видъ, въ какавъто е потрѣбно за хренене, то гниеннето на органическите останки и помага на това нѣщо; отъ гниеннето земята се едно като чеври, органическите вещества са разлагатъ, и една частъ отъ тѣхъ са растворя въ водата, която са намира въ почвата. Тая вода, като поине кислотите, които произлизатъ отъ разложението на органическите